

عنوان مقاله:

بررسی مولفه های «انسان مطلوب» در روانشناسی مثبت گرا بر اساس آموزه های اسلامی

محل انتشار:

دوفصلنامه اندیشه های قرآنی، دوره 9، شماره 17 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسندگان:

یوسف علی سلطانی - کارشناسی ارشد روانشناسی تربیتی جامعه المصطفی العالمیه خراسان

عباس جوانشیر - دکتری قرآن و روانشناسی و هیئت علمی جامعه المصطفی العالمیه خراسان/

خلاصه مقاله:

انسان مطلوب و کامل، یکی از مباحث بنیادین در مکتب اسلام و روان شناسی مثبت گرا است. رشد هماهنگ و متوازن استعدادها، ارزش ها و نیروهای معنوی بالقوه و توجه به تمام ابعاد وجودی، از ویژگی های انسان مطلوب است. هدف پژوهش حاضر، بررسی مولفه های انسان مطلوب در روان شناسی مثبت بر اساس آموزه های اسلام است. روش تحقیق در این پژوهش، توصیفی تحلیلی و تطبیقی، مقایسه ای است. به این صورت که در گام اول به توصیف، تجزیه و تحلیل مولفه ها در منابع اسلامی و روان شناسی پرداخته شده و در مرحله بعد، مولفه های روان شناسی مثبت گرا مورد بررسی تطبیقی و مقایسه ای با مولفه های مستخرج از منابع اسلامی قرار گرفته است. یافته ها بیانگر آن است که مولفه های انسان مطلوب در اسلام و روان شناسی مثبت در بیشتر موارد، مشترک و در مواردی نیز دارای افتراق هستند. امید و خوش بینی، مهربانی، سخاوت، صداقت، عدالت، اعتدال، معنویت، قدردانی، بخشش و... از جمله مولفه هایی است که در هر دو مکتب، جزو فضیلت ها به شمار آمده و از عوامل رسیدن انسان به کمال و خودشکوفایی است. عشق به خدا، اخلاص، توکل، حسن خلق، زهد، قناعت، استقلال، ادب، رغبت به آخرت، حکمت، امانت داری، عبادت، التزام به فرایض و ... مولفه هایی است که منحصر در اسلام بیان شده است و کنجکاو، پشتکار، خلاقیت، دوست داشته شدن، رهبری، جذابیت، انصاف و برابری، رضایت و خرسندی و... منحصر در روان شناسی مثبت، جزء فضیلت ها و مولفه های انسان مطلوب و از عوامل رسیدن انسان به کمال و تعالی است.

کلمات کلیدی:

مولفه، انسان کامل، انسان مطلوب، کمال، فضیلت، روان شناسی مثبت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1742767>

